

[Undervisningsministeren.]

noget, vi naturligt kan vende tilbage til, når den nye læreruddannelseslovgivning kommer. Det var ikke meningen, forstod jeg, at det skulle realitetsbehandles her, det blev bare nævnt i denne sammenhæng.

Jeg kan nævne, at jeg for få dage siden har modtaget et underskrevet eksemplar af den nye læreruddannelsesbetænkning. Om det lykkes at få fremsat forslag på denne side sommeren, så det kan gå ind i debatten sommeren over i skoleinteresserede kredse, hvad jeg egentlig helst så, tør jeg ikke sige helt præcis i dette øjeblik, men det er heller ikke den sag, vi drøfter.

Spørgsmålet om fordelingen af arbejdet mellem Danmarks pædagogiske institut og Danmarks lærerhøjskole kan vi vende tilbage til i udvalget. Jeg ved, at det ærede medlem hr. Bækgaards parti endnu ikke har en sådan størrelse, at det kan blive repræsenteret i udvalg, men det får materiale derfra, og i hvert fald skal jeg selvfølgelig sørge for, at kommer der noget materiale her, skal det ærede medlem få det.

Der er efter min mening ikke noget selvmodsigende i bemærkningerne om betydningen af både at oprette disse afdelinger for bl. a. derved, som det ærede medlem hr. Poul Hartling var inde på det, at nedbryde de geografiske skranke og så sige, at der alligevel stadig vil være et behov for, at også lærerne ude på landet kan få brug for den meget intensivere undervisning og de meget intensivere kursus, trods alt af en kvalitativt højere standard, som lærerhøjskolens udbygning selvfølgelig giver, i hvert fald en vis årrække frem.

Ja, jeg vil gerne med disse bemærkninger takke for tilslutningen. Det er klart, at jeg i udvalget vil være til rådighed med alle oplysninger, der måtte ønskes.

Poul Hartling: Det ærede medlem Helveg Petersen sagde, at vi måtte bøje os for sparetanken — den må jo trænge ind i os, sagde han — men vi skulle alligevel skue ud i fremtiden, for det var væsentligt, at lærerne udstyres med forudsætninger for at løse deres vigtige opgaver. Jeg vil gerne være med til at skue ud i fremtiden, og jeg er helt indforstået med, at lærerne skal ud-

styres, så godt vi bare kan, med de nødvendige forudsætninger for at løse deres vigtige opgaver, men det, som er spørgsmålet, er, om der ved denne nyordning pr. 1. juli 1965 i sig selv kommer nogle nye årskursus. Det er en rationalisering, siger undervisningsministeren, og over for det var det altså, jeg spurgte, om rækkefølgen var den rigtige. Der skal jo spares også på § 20, undervisningsministeriets budget, adskillige tyvetusindedele. Når undervisningsministeren siger, at dette er 1/20.000 af det offentlige budget, vil jeg dertil sige, at jeg ved godt, det er et lille beløb i forhold til de beløb, vi er kommet til at regne med herinde. Det er vi vel bl. a. netop, fordi vi har ladet brøkerne lægge sig så hurtigt sammen. Endelig sagde den højtærede undervisningsminister, at når man skulle bestemme, hvor de andre afdelinger skulle ligge, ville man vende tilbage til det høje ting. Det forudsætter paragraffens formulering ikke.

Helveg Petersen: Jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at ordningen her vil betyde en fordel for arbejdet rundt omkring i kursusafdelingerne. Den bemærkning, jeg gjorde om det ærede medlem hr. Poul Hartlings udtalelser, var af principiel karakter. Jeg har virkelig en hel del bekymringer for, hvordan det skal gå med vore uddannelser, hvis der kommer for mange blokeringer på dette tidspunkt, hvor vi er i en rivende udvikling. Her er vi ved et meget væsentligt afsnit inden for uddannelserne. Det er en forudsætning for mig ved det, der skal ske senere hen, at dette grundlag er i orden. Det var det, jeg ønskede at sige med min bemærkning om, at vel skal vi lytte til spareønskerne, men vi har en meget stor forpligtelse til at prøve at se lidt frem i tiden med hensyn til de virkninger, som de foranstaltninger, vi træffer nu, vil få.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil blot gerne i anledning af, at det ærede medlem hr. Poul Hartling nu igen spiller på, at dette skulle være en rationalisering, der blev dyrere, gøre opmærksom på, at det fremgår meget klart af lovforslaget, og det kan ikke være undgået det ærede medlems opmærksomhed, hvis han har læst bemærkningerne, at det ikke alene drejer sig om rationalisering, men også om en ud-